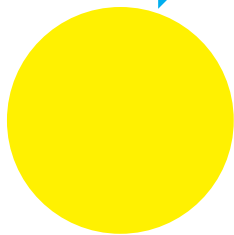

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

مدیرعامل: علی متقیان

تلفن: ۸۸۷۶۱۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

پيامک: ۳۰۰۴۵۱۳۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

امام حسن عسکری(ع):

مجادله ممکن است احترامات از بین می‌رود و شوخی ممکن که برتو ستاخ می‌شوند.

تحف العقول، ص ۴۸۶.

مونیکا بلوچی

در فیلم ایتالیایی «کتیجه»

«مونیکا بلوچی» در فیلمی به تهیه‌کنندگی «لوکا گوادانیو» و کارگردانی «جیووانی توروریچی» با عنوان «کتیجه» مقابل دوربین می‌رود. «ورایتی» گزارش داده است، فیلمبرداری این پروژه که داستانی درباره یک خانواده اشرافی در سیسیل را روایت می‌کند در پالمو کلید می‌خورد. داستان «کتیجه» در سال ۲۰۱۲ پالمو می‌گذرد و رابطه دو نوجوان شانزده ساله به نام‌های کتی و جولیا روایت می‌کند که زیر نگاه‌های سرزنش‌گرانه بزرگسالان آزادی را جست‌وجو می‌کنند. / **صبا**

تازه‌ترین دفتر شعر سیدعلی صالحی مجوز گرفت

تازه‌ترین دفتر شعر سیدعلی صالحی مجوز نشر گرفته و در راه انتشار است. کانال این شاعر اعلام کرده است: مجموعه شعر «نذر قرائت عاشقانه‌ها» سیدعلی صالحی، سرانجام مجوز نشر گرفت. این دفتر یکی از چهار مجموعه است که طی مدتی طولانی - در دایره بررسی کتاب وزارت ارشاد - منتظر مجوز بوده است. «نذر قرائت عاشقانه‌ها» قریب به صد و پنجاه صفحه است که انتشارات فرهنگان آن را طی شهریورماه ۱۴۰۴ منتشر و توزیع خواهد کرد. / **ایسنا**

جایزه «دست‌های طلایی» ۲۰۲۵ سازمان جهانی مایم به ساسان قجر رسید

ساسان قجر، هنرمند زنجان، تئاتر، سینما و تلویزیون، آغاز فعالیت خود در عرصه پانتومیم را به‌صورت خودجوش در دهه ۷۰ آغاز کرد. قجر بنیان‌گذار و دبیر جشنواره بین‌المللی پانتومیم در ایران است که تاکنون سه دوره از این رویداد برگزار شده و دوره چهارم آن در حال برنامه‌ریزی است. سازمان بین‌المللی مایم همه‌ساله با مشارکت مراکز تئاتری سراسر جهان، به آموزش هنرمندان علاقه‌مند به هنر مایم، با برگزاری کارگاه‌های آموزشی و مسترکلاس می‌پردازد. / **ایران تئاتر**

همه ما این روزها به ایران فکر می‌کنیم

اینکه از کشورمان دفاع کنیم یا اینکه جنگ را نفی یا نقد کنیم کاملاً متفاوت است. اگر دشمن به کشور ما حمله کند ناگزیر به دفاع هستیم و اگر این منطق در فیلم نیز وجود داشته باشد مخاطب با آن همراه می‌شود. ما باید تاریخ را درست روایت کنیم تا مخاطب چندسال بعد که یک فیلم جنگی را تماشا می‌کند برایش قابل فهم باشد که مردم چرا در آن شرایط از کشورشان دفاع کردند و زیر آتش ایستادگی کردند. در جنگ ۱۲ روزه مسأله ایران و چیستی ایران برای ما پررنگ شد. همه ما این روزها به ایران فکر می‌کنیم. ناگهان در اوج روزمرگی و گرفتاری‌های اخیر ایران برای‌مان مسأله شد و این اتفاق بسیار مهم است.

از صحبت‌های احمدرضا درویش در چهارمین برنامه «سینمای ایران برای وطن»

نگاره

یک روز در غزه

نام طراح: GROS

رویداد

به بهانه بیست‌ودومین سالمرگ هادی اسلامی

صلابت دراماتیک یک بازیگر

گروه فرهنگی- امروز ۲۲ سال از مرگ هادی اسلامی می‌گذرد. گرچه اغلب او را در شمایل مردی با ریش و موهای سفید می‌دیدیم و شاید بسیاری از نقش‌های او در کسوت مردی مسن و حتی پیرمرد مثل فیلم «خواستگاری» موجب شده گمان کنیم که او در کهنسالی درگذشت اما واقعیت این است که جوانمرگ شد؛ ۵۳

سالگی، خیلی برای مرگ زود بود. بویژه مرگ هنرمندی که همه او را به نجابت و وقار می‌شناختند و از یک محبوبیت خاص برخوردار بود.

سیمای مردانه و جذابیت دراماتیک ذاتی با آن قد بلند و صدای ذری صلابتی که داشت کمک می‌کرد تا هادی اسلامی در هر نقشی که بازی می‌کرد از وجاهت مردانه‌ای برخوردار باشد و نفوذ کلامش به تأثیرگذار بودن دیالوگ‌هایش منجر شود. این نفوذ البته در چشم‌ها و نوع نگاه او هم وجود داشت که در نهایت به او سویی‌ای کاریزما تیک می‌بخشید. بازیگری که به نظر می‌رسد یک نوع خلوت و تنهایی و انزوا ی انتخاب شده‌ای دارد و چندان در مناسبات مرسوم سینمایی و حاشیه‌های آن حضور نداشت.

حتی برخلاف اغلب بازیگران که پس از مرگ در قطعه هنرمندان بهشت زهرا دفن می‌شوند مزار او در گورستان تاریخی ابن بابویه شهری قرار دارد. روی سنگ قبر او نوشته شده: «جاودانگی ویژه خداوند است؛ با نام نیک می‌توان جاوید ماند. پدری صمیمی و مهربان، همسری فروتن و فداکار، آموزگار صمیمیت و راستی، زنده‌یاد روانشاد هادی اسلامی، هنرمند وارسته و متعلق به مردم آرمیده است.» این نه فقط یک جمله شعاری و کلیشه‌های سنگ قبری که روایتی مکتوب و حقیقی از شخصیت هنرمندانه و فرهیخته اوست و آنهایی که از نزدیک با او مراوده داشتند بر آن صحه می‌گذارند. شاید آنچه هویت و اصالت حرفه‌ای او را رقم می‌زند تئاتری بودن هادی اسلامی بود. گرچه او سال‌ها به عنوان بازیگر سینما شناخته می‌شد اما هرگز عرصه تئاتر و نمایش را ترک نکرد و به این حوزه وفادار ماند.

او حتی پیش از مرگ هم قصد داشت نمایش «زیر گذر لوطی صالح» را روی صحنه ببرد که اجل مهلتش نداد. در کارنامه سینمایی او آثار ماندگار کم نیست. بازیگری که بیشترین حضور حرفه‌ای‌اش در دهه ۶۰ و ۷۰ بود. از مهم‌ترین فیلم‌هایی که مرحوم هادی اسلامی در آن بازی کرده بود می‌توان به «سرب» (مسعود کیمیایی)، «خواستگاری» (مهدی فخیم‌زاده)، «اتوپوس» (مرحوم یدالله صدقی)، «شاخه‌های پید» (امراالله احمد جو)، «تبعیدی‌ها» (مرحوم جهانگیر جهانگیری)، «آوار» (سپروس لوند)، «جهیزیه برای رباب» (مرحوم سیامک شایقی)، «طعمه» (فرامرز صدیقی)، «مهمانی خصوصی» (حسن هدایت) و «مرگ سفید» (حسین زندیاف) اشاره کرد.

واقعیت این است که سینما و تئاتر ایران با مرگ زود هنگام هادی اسلامی، یکی از تواناترین بازیگران میانسال خود را از دست داد؛ بازیگری جنتلمن و قابل احترام. یادش جاودان

او طوفانی است در زندان

نرگس آبیاری فیلمساز

بر خلاف فضای خالی، این قاب انباشته از درد و رنج است. دخترکی در میانه قرار گرفته که گویی خود غزه است. آکنده از محنت و مرارت،

مشقت و مصیبت. نمی‌توان از رنجی که در چشمان دخترک پیداست، چشم برداشت. نه نمی‌شود، به هر گوشه و کنار قاب که نگاه می‌کنی باز نگاهت از ظروف خالی و دست‌های خالی‌تر، دوباره به همان چهره دردمند دخترک کشیده می‌شود.

نام دخترک می‌تواند لیان باشد یا حلا، شاید هم سلما. احتمالاً پدرش را از دست داده، احتمالاً مادرش در خانه بیمار است. از آسمان خاکستری که چندان هم پیدا نیست، پیداست که ساعت از صلات ظهر گذشته است، لیان، حلا، یا سلما، احتمالاً از طلوع آفتاب آمده و در صف طولانی ایستاده که اکنون نوبت به او رسیده است.

احتمالاً آمده برای برادر کوچکش، ریان، خواهر خردسالش، جنان، اندکی قوت لایموت، مشتی توشه ناچیز یا خود ببرد. به چهره آفتاب سوخته‌اش نگاه کنید، به گیسوان آشفته‌اش نگاه کنید، به رنجی که در پیشانی‌اش موج‌انداخته نگاه کنید. به پنجه‌های نحیف و لاغر دستانش نگاه کنید، کمی که دقت کنید می‌توانید روی آستین پیراهنش رد اشک‌های خشکیده‌اش را ببینید، رد اشک‌ها را که دنبال کنید دوباره می‌رسید به چشمانش. دوباره می‌رسید به رنجی که در پیشانی کوچکش موج می‌زند، دوباره می‌رسید به گیسوان آشفته‌اش، لیان، حلا، یا سلما، زمانی جفتی گوشواره به دو گوش‌اش داشته از زمرد و یاقوت، صبح به صبح مادرش را صدا می‌دهد تا موهایش را شانه کند، مادرش قربان صدقه جعد موهایش می‌شده که لابد به موهای پدرش برده است. مادر برایش شعر محمود درویش را می‌خوانده، با آواز می‌خوانده:

موطن من، کودکی است
دستانت را با امید و شجاعت
به سوی شادی دراز می‌کند
او طوفانی است در زندان
و یک جفت شاخه درخت
در نور و تاریکی!

یک عکس و چند روایت

گزارش

گروه فرهنگی- تصاویری که طی هفته گذشته از کودکان غزه در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، روایت درد بود و حکایت رنج بشری که در قاب‌های مغموم، به بازتابی یک تراژدی تلخ می‌پرداختند. گویی این عکس‌ها نه فقط ثبت جنایت‌های رژیم صهیونی در حق کودکان غزه که شلیک به شرف انسانی است که تماشای این قاب‌ها، قلب هر انسان شریفی را به درد می‌آورد. خیلی‌ها این درد را با قلم روایت کردند تا با کلمات به این رنج سترگ بپردازند. در این میان اهل هنر که زیست‌شان با عواطف و احساسات پررنگ‌تری تنیده، از تماشای این عکس‌ها و تصاویر، غمی سنگین به جانشان نشست و جراحت جان را به روایات نشستند. برخی از آنها برای روزنامه ایران به روایت یکی از خیل تصاویر (عکسی که در همین صفحه می‌بینید) پرداختند تا رنج کودکان غزه را حکایت کنند. این متن‌ها فقط دل‌نوشته نیست، رزنامه هنرمندان از تراژدی بشری است که در جغرافیای غزه شاهدش هستند.

تابلوی درد

در چهره این کودک، تنها گرسنگی نیست؛ فریادی است خاموش از عمق جان، بغضی که در گلویش تاریخ ماند.

دستان کوچکش به سوی دیگی بخارآلود دراز شده‌اند، نه فقط برای لقمه‌ای غذا، که برای حفظ کرامت، برای زنده ماندن در دنیایی که با بی‌رحمی، ابتدایی‌ترین نیازهای انسانی را به ابزار جنگ بدل کرده. پشت سرش، مادری است با چشمانی خیره، دیگی در دست و قلبی لبریز از اندوه. این تصویر، تابلوی درد است؛ تابلویی که سکوت نمی‌شناسد. عکس با ترکیبی هوشمندانه گرفته شده: کودک در نقطه مرکزی قاب، با داستانی که در حال کشیدن تصویر به جلو هستند. زاویه پایین دوربین، نگاه بیننده را به بالا هدایت می‌کند، جایی که انبوه قابلمه‌ها و

مجید سعیدی عکاس

فریاد ستاره‌های سینما علیه نسل کشی و قحطی اجباری در غزه

همدلی حق بشر است

بسیاری از هنرمندان و ستاره‌های سینمای غرب هر کدام با انتشار بیانیه‌ها و پیام‌های صریح در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های گوناگون، دیگر بار دیگر فاجعه انسانی غزه را به سطح اولویت جهانی بازگرداندند؛ آنان ضمن محکومیت «نسل‌کشی» و «قحطی اجباری»، تأکید کردند همدلی با کودکان گرسنه و بازماندگان این بحران نه صرفاً یک وظیفه اخلاقی، بلکه حق اولیه انسانی است که هیچ بهانه‌ای نمی‌تواند آن را توجیه کند. در ادامه به عنوان نمونه، پیام افرادی چون فلورنس پیو، مایکل کین، خاویر باردِم و خواکین فینیکس آورده شده است.

خاویر باردِم، بازیگر مطرح سینما نیز در توییتری از مردم فلسطین حمایت کرد. او نوشته است: «به کودکان غزه غذا بدهید، هیچ کودکی نباید گرسنه باشد.» کین در ادامه آورده است: «انسان‌ها باید به‌گونه‌ای زندگی کنند که امکان حیات داشته باشند. توان نگاه کردن به تصاویر کودکان غزه را ندارم که برای غذا التماس می‌کنند.»

فلورنس پیو، بازیگر انگلیسی در صفحه شخصی خود در اینستاگرام، وضعیت مردم غزه و آنچه بر آنها گذشته را هولناک خواند. او نوشته است: «همدی (با مردم فلسطین) نباید اینقدر سخت باشد و نباید این‌همه بهانه وجود داشته باشد.» او در ادامه تأکید کرده است که وضعیت در غزه یک بحران طبیعی نیست، بلکه نتیجه سیاست‌های عمدی و تحریم بوده و از عبارت‌هایی چون «قحطی نیست اما گرسنگی اجبار شده» استفاده کرده است.

خواکین فینیکس، بازیگر برنده اسکار نیز با حضور در پادکستی در همراهی تسو وان (کمدین و مجری پادکست) نسبت به شرایط مردم غزه واکنش نشان داد. وان پیش‌تر در پادکست و در ماه می به‌روشنی حملات صفحه اینستاگرام خود، اتفاقات رخ داده در غزه را نسل‌کشی خواند و از مخاطبان خود خواست تا در این باره سکوت نکنند. او نوشت: «اسرائیل می‌کشد، آمریکا تأمین مالی و اروپا حمایت می‌کند، تنها ما، مردم نجیب، برای محکوم کردن این نسل‌کشی باقی مانده‌ایم؛ سکوت نکنید! در غیر این‌صورت شریک خواهید بود.»

خاوکین فینیکس، بازیگر برنده اسکار نیز با حضور در پادکستی در همراهی تسو وان (کمدین و مجری پادکست) نسبت به شرایط مردم غزه واکنش نشان داد. وان پیش‌تر در پادکست و در ماه می به‌روشنی حملات صفحه اینستاگرام خود، اتفاقات رخ داده در غزه را نسل‌کشی خواند و از مخاطبان خود خواست تا در این باره سکوت نکنند. او نوشت: «اسرائیل می‌کشد، آمریکا تأمین مالی و اروپا حمایت می‌کند، تنها ما، مردم نجیب، برای محکوم کردن این نسل‌کشی باقی مانده‌ایم؛ سکوت نکنید! در غیر این‌صورت شریک خواهید بود.»

مردم غزه واکنش نشان داد. وان پیش‌تر در پادکست و در ماه می به‌روشنی حملات صفحه اینستاگرام خود، اتفاقات رخ داده در غزه را نسل‌کشی خواند و از مخاطبان خود خواست تا در این باره سکوت نکنند. او نوشت: «اسرائیل می‌کشد، آمریکا تأمین مالی و اروپا حمایت می‌کند، تنها ما، مردم نجیب، برای محکوم کردن این نسل‌کشی باقی مانده‌ایم؛ سکوت نکنید! در غیر این‌صورت شریک خواهید بود.»